

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Venetias ingenti labore contendit. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

quanto post bene nummatus ingenti omnium admiratione qui eum antea norant, Salmanticam redijt. Cazeres cum Segouiam patriam petiisset, mollioris vitæ commodis, & domesticorū consuetudine delinitus, otio ac voluptati sese dediderat. Artiaga vero, curriculum honoris & ambitionis ingressus, & è Commēdatario factus Episcopus, cum aliquandiu in eo dignitatis gradu vixisset, ad extremum ægrotus, epota per imprudentiam veneni lagūcula (cum duæ starent, altera salubris aquæ, altera sublimati, quod appellatur, medicamenti) miscrabili genere leti defunctus est.

Venetias ingenti labore contendit.

Cap. II.

Ignatius ergo cum in Italiam prope raret, & hosce quos dixi socios tam longe lateque dispersos in vnum redigendi, atque ad pristina reuocandi cōfilia spes nulla se ostenderet; occulta Dei iudicia secum expendēs, fusis pro ipsorū salute ad superos precibus, Valentiam venit, ubi videlicet nauē stare para-

paratam audierat. Ibi dissuadentibus multis, ne se tali tempore mari committeret, quod prater ceteras difficultates, etiam nobilis archipirata Aenobarbus loca opportuna, & littorum flexus valida ob sideret classe; nullis terribus de sententia decessit Ignatius, & nauis praedones quidem effugit, verum tamen fœdissima tempestate coorta, clavo diffraicto, fusisque armamentis, cum iam de salute vectores nautæque omnino desperassent, lacera & quassata fluctibus Genuensem portum ægerime tenuit. Atque hæc tanta maris incommoda, non sanc leuius terrestris itineris discrimen exceptit. Cum enim solus, ignarusque regionum Ignatius per Apennini tramites Aemiliam petret, viam ingressus initio spatiösam, sed in arctum deinde magis magisque cocuntem studio procedendi, sensim in eas penetrauit angustias, vnde se expedire humana ope vix posset. Primo igitur solicite vestigium facere, deinde cum neque progredi, neque iam regredi tutū esset, in exilitate salebrofa, & horrenda crepidine, torrente rapido

pido minaciter subterfluente; hæsit a
liquantis per stupenti similis, vbi repen-
te se tot periculis cinctum animad-
uertit. Sed ad extremū fidenter implo-
rato diuino auxilio; quod unum reli-
quum esse videbatur, humili procubuit;
& genibus manibusque reptando, qua-
drupedis instar, ac prominentia modo
saxa, modo è saxis enata virgulta pren-
sando, tādem evasit labore, quos ad eā
diem pertulisset, omniū maximo. inde
per immensae altitudinis inuias rupes
ac solitudines diu errabundus, cum ad
radices montiū deniq; deuenisset, om-
nia rursus offendit partim niuiū tabe,
partim etiā hybernis imbribus impe-
dita. Cumq; nihilominus vrgeret pro-
grediendi necessitas; via tēterrīma (&
est mollis & cretosus ager, ac semitæ
per horum temporum incuriam exi-
guo munimento, nec ullisvt olim, stra-
tæ lapidibus) cum profundō ac tenaci
limo diu multumque luctatus, ad Bo-
noniæ portas tandem aliquando per-
uenit. Atque hic, ne quid deesset ad
probandam æquitatem ac patientiam
viri, ad cæteras miseras illud etiam lu-
dibri-

dibrium accessit ; vt in ipso vrbis introitu, ē ponticulo in foslām, limo cœ noso margine lubricante decideret, ē mersusque luto deformatus ac madidus, ab ijs qui tum aderant, non sine ioco & facetijs (vt sunt procacia in alienis malis hominum ingenia) rideatur. Sed ille nimirum identidem exerceri se à patre cælesti prudenter intelligens, & in gratiarum actione persistens, Sole siccatis vtcumque vestibus, lassitudine ac fame confectus cum vrbis magnam partem frustra emendicando perambulasset, in collegium Hispanice nationis demum exceptus, ibique dies aliquot clementer est habitus. Inde cum itinere iam facili & certo Venetias peruenisset, exacta pecunia, quā illi per trapezitas eadē Elisabetha Rossella benignè curauerat ; interea dum socios ē Gallia præstolatur, in varia pietatis opera ex instituto cœpit incumbere. Nec sane frustra : si quidem complures omnium ordinum homines partim Christianæ doctrinæ præceptionibus imbuit, partim ab impura & flagitiosa vita ad castum Dei timo-

timorem, studiumque virtutis eodem
Deo adiuuante conuertit. Quibusdam
etiam primarijs viris tum patricijs in-
didem, tum externis, praua animi affe-
ctione ac vitio laborantibus, non sine
copioso fructu, spiritualium exercitio-
rum expertae virtutis medicinam adhi-
buit. In ijs Didacum Guiam, & Stepha-
num germanos fratres è præcipua no-
bilitate Cantabriæ, sibi quondam Cō-
pluti familiariter notos, ac tum Hiero-
solymis redeuntes, earumdem com-
mentationum beneficio tantam ad re-
rum diuinarum intelligentiam, & hu-
manarum contemptum adduxit, ut o-
mnibus diuinijs & honoribus abdica-
tis, Christi consilia omnino sequi de-
creuerint. Atque hos imitatus est post-
modum Baccalaureus Hozius, itē Hi-
spanus, Theologiæ peritus: qui cū ad
easdem commentationes peragendas
valde propensus esset, verumtamen ex
quibusdam iniquorū sermonibus ha-
beret suspectam Ignati doctrinam ac
dogmata; demum se Ignatio exercen-
dum atque colendum ita commisit,
ut multos in cubiculum quo secessit,

secum

secum afferret libros, quibus Ignatij dicta scriptaque ad sanctorum Patrum & Conciliorum trutinam expēderet. Sed ubi appositas ab Ignatio epulas degustauit; tantum absuit ut in ijs veneni deprehenderit quidquam, ut etiam ardenti quodam rerum cœlestium amore inflammatus, mortalibus commodis nuntium sponte remiserit, atq; vltro ad Ignatij voluntatem & vitæ rationes adhæserit. Ex Veneta vero nobilitate in primis eo secessu ac meditatiōne profecit Petrus Contarenus Zarchariæ filius, is qui multo post, magna cum integritate ac sanctimoniae laude Paphensem Episcopatum administravit. Sed & aliorum ex Ignatij consuetudine insignis vitæ morumq; mutatio est consecuta. Quæ quoniam nec ab obscuris hominibus, & in oculis celeberrimæ ciuitatis siebant, breui ut alijs locis antea, sic tū Venetijs Ignatij pietas in crimen inuidiamque vocari cœpta, non ferente diabolo tantam sibi prædam è faucibus eripi: statimq; vulgaratum ab eiusdem emissarijs est, Ignatium prauitatis hæreticæ semel iterū

K que

que conuictum in Hispania, clapsum
ē custodia, in Galliā profugisse; ac pro-
inde eius effigiem ab Hispanis Inquisi-
toribus ignominiæ causa publice con-
crematā. eundē Parisijs nouas res moli-
entē, inficitemq; perniciosæ doctri-
næ labē scholasticos; vbi delatū suū no-
mē ad sacra tribunalia odoratus fuisset
fuga præuertisse lictorū manus, & con-
filia imagistratuū. Quas criminationes
Ignatius cum nō modo in vulgus, ini-
quorum opera sparsas, verum etiā ad
Legatū Apostolicum Hieronymū Ve-
rallum, qui deinde S.R.E. Cardinalis
fuit, delatas inaudisset; non tam de sua,
quām de sociorum existimatione soli
citus, vltro ad Legatum adiit, et acriter
institit, vt eorum criminū quæstio ex-
erceretur. quod ita factum, & veritate
comperta, honorifice à Legato est ab-
solutus, incumbente in eius causæ co-
gnitionem Gaspare Docto Legati asse-
cla; qui ex eo tempore Ignatium vnice
dilexit, ac sacratissimæ domui Laure-
tanæ deinde præpositus, in Societatem
vniuersam plurima egregiæ volunta-
tis officia contulit.

Veno-